ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PHILIPPE LÉGER
της 13ης Ιουλίου 2006 [1]

1. Με την παρούσα αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως το Δικαστήριο καλείται να αποφασίσει σε ποιο μέτρο και επί ποιας νομικής βάσεως ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει και/ή να αποκλείσει το δικαίωμα πριμοδοτήσεως για τη σφαγή βοοειδών, όταν διαπιστώθηκε η καθυστερημένη κοινοποίηση στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων που αφορά τις μετακινήσεις ζώων με προέλευση ή προορισμό μια γεωργική εκμετάλλευση.

I — Το νομικό πλαίσιο

Α — *Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση*

2. Βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [2], ένας παραγωγός που διατηρεί βοοειδή στην εκμετάλλευσή του μπορεί να δικαιούται, κατόπιν αιτήσεώς του, πριμοδοτήσεως σφαγής. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται κατά τη σφαγή των επιλέξιμων ζώων ή κατά την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα.

3. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού:

«Για την πριμοδότηση σφαγής είναι επιλέξιμα:

α) οι ταύροι, τα βόδια, οι αγελάδες και οι δαμαλίδες από την ηλικία των οκτώ μηνών·

β) οι μόσχοι ηλικίας τουλάχιστον ενός μηνός και το πολύ επτά μηνών και βάρους σφαγίου το πολύ 160 χιλιογράμμων,

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 160, σ. 21.

εφόσον έχουν διατηρηθεί από τον παραγωγό επί διάστημα που θα καθοριστεί» [3].

4. Εξάλλου, η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1254/1999 αναφέρει ότι «οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να εξαρτώνται από την τήρηση εκ μέρους των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων των κοινοτικών κανόνων για την [αναγνώριση] και καταγραφή των βοοειδών». Το άρθρο 21 του κανονισμού αυτού προβλέπει, κατά συνέπεια, ότι «[γ]ια να υπάρχει δικαίωμα για άμεσες ενισχύσεις δυνάμει [του κεφαλαίου 1 του εν λόγω κανονισμού], το ζώο πρέπει να [αναγνωρίζεται] και να [καταγράφεται] σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 820/97 [[4]]» [5].

3 — Αυτή η περίοδος διατηρήσεως, η οποία συνιστά προϋπόθεση για τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής, ορίστηκε και υπολογίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2342/1999 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 1254/1999 όσον αφορά τα καθεστώτα πριμοδοτήσεων (ΕΕ L 281, σ. 30). Το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 2342/1999 προβλέπει ότι «[Η] πριμοδότηση καταβάλλεται στον παραγωγό ο οποίος έχει διατηρήσει στην εκμετάλλευσή του το ζώο κατά τη διάρκεια ελάχιστης περιόδου 2 μηνών η οποία λήγει σε λιγότερο από ένα μήνα πριν από τη σφαγή ή την εξαγωγή». Εξάλλου, το άρθρο 37, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι, «[γ]ια τους μόσχους που σφάζονται πριν από την ηλικία των τριών μηνών, η περίοδος διατήρησης είναι ένας μήνας».

4 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1997, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας (ΕΕ L 117, σ. 1).

5 — Αυτή η διάταξη του κανονισμού 1254/1999 καταργήθηκε βάσει του άρθρου 152, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1). Ο κανονισμός 1782/2003 περιλαμβάνει ωστόσο παρόμοια διάταξη στο άρθρο του 138.

5. Ο τελευταίος αυτός κανονισμός καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [6], του οποίου ένας από τους κύριους σκοπούς συνίσταται επίσης στη θέσπιση ενός συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών.

1. Το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών

6. Κατόπιν της αστάθειας στην αγορά βοείου κρέατος και προϊόντων με βάση το βόειο κρέας λόγω της κρίσεως της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών, η θέσπιση ενός αποτελεσματικού συστήματος αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών στο στάδιο της παραγωγής καθώς και η δημιουργία ενός ειδικού συστήματος επισημάνσεως στον τομέα αυτόν έχουν ως στόχο τη βελτίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας αυτό, τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας και την ενίσχυση της διαρκούς σταθερότητας της αγοράς βοείου κρέατος [7].

6 — Κανονισμός της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 (ΕΕ L 204, σ. 1). Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 1760/2000, «[Ο]ι παραπομπές στον κανονισμό [...] 820/97 θεωρείται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφαίνεται στο παράρτημα».

7 — Βλ. πέμπτη έως έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000.

7. Δυνάμει του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1760/2000, το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία: ενώτια για την ατομική αναγνώριση των ζώων, τήρηση ατομικών μητρώων σε κάθε εκμετάλλευση και ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων.

8. Κατά τον κοινοτικό νομοθέτη, «[γ]ια τον ταχύ και ακριβή εντοπισμό της προέλευσης των ζώων για λόγους ελέγχου των κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεων, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δημιουργήσει εθνική ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία θα καταγράφονται η ταυτότητα του ζώου, όλες οι εκμεταλλεύσεις που ευρίσκονται στην επικράτειά του και οι μετακινήσεις ζώων, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 97/12/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1997, για την τροποποίηση και την ενημέρωση της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου του τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών[8], όπου αποσαφηνίζονται οι υγειονομικές απαιτήσεις όσον αφορά την εν λόγω βάση δεδομένων» [9]. Το άρθρο 5 του κανονισμού 1760/2000 προβλέπει επομένως τη δημιουργία, εκ μέρους της αρμόδιας αρχής κάθε κράτους μέλους, μιας ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων που να περιλαμβάνει, από της 31ης Δεκεμβρίου 1999, όλα τα απαιτούμενα δεδομένα δυνάμει της οδηγίας 64/432 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964 [10].

9. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

«Κάθε κάτοχος ζώων, εκτός αν πρόκειται για μεταφορείς:

— τηρεί ενημερωμένο μητρώο,

— κοινοποιεί, από τη στιγμή που η ηλεκτρονική βάση δεδομένων είναι σε πλήρη λειτουργία στην αρμόδια αρχή, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες, όλες τις μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση, καθώς και όλες τις γεννήσεις και όλους τους θανάτους ζώων στην εκμετάλλευση, αναφέροντας τις ημερομηνίες [...]»

10. Εξάλλου, το άρθρο 22, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. [...]

8 — ΕΕ L 109, σ. 1.

9 — Δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000.

10 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 108.

Κάθε κύρωση που επιβάλλεται σε έναν κάτοχο από το κράτος μέλος είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα της παράβασης. Οι κυρώσεις μπορούν να περιλαμβάνουν, όταν αυτό αιτιολογείται, περιορισμό της μετακίνησης των ζώων προς ή από την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου κατόχου.»

2. Το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων

11. Αυτό το ολοκληρωμένο σύστημα θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου [11]. Τούτο ανταποκρίνεται στην εκφρασθείσα άλλοτε επιθυμία του κοινοτικού νομοθέτη να καθοριστούν μηχανισμοί διαχείρισης και ελέγχου που να καλύπτουν τα καθεστώτα χρηματοδοτικής ενισχύσεως στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών καθώς και στους τομείς βοείου, προβείου και αιγείου κρέατος προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα καθεστώτα άμεσων πληρωμών που καθιερώθηκαν μετά τη μεταρρύθμιση της κοινής αγροτικής πολιτικής η οποία αποφασίστηκε το 1992. Όπως αναφέρει η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, «το ολοκληρωμένο σύστημα πρέπει να περιλαμβάνει στο επίπεδο κάθε κράτους μέλους, μηχανογραφημένη βάση δεδομένων, αλφαριθμητικό σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων, αιτήσεις ενίσχυσης κατόχων εκμεταλλεύσεων, ένα εναρμονισμένο σύστημα ελέγχου, καθώς και, στον τομέα ζωικής παραγωγής, ένα σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζώων».

12. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων [12], είχε ως σκοπούς να ελέγχει αποτελεσματικά την τήρηση των διατάξεων στον τομέα των κοινοτικών ενισχύσεων και να θεσπίσει διατάξεις που αποσκοπούν στην πρόληψη και την επιβολή κυρώσεων κατά τρόπο αποτελεσματικό σε περιπτώσεις παρατυπιών και απάτης.

13. Προς τούτο, η ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού αναφέρει ότι «πρέπει να προβλεφθούν κυρώσεις που κλιμακώνονται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παρατυπίας και φτάνουν μέχρι τον ολικό αποκλεισμό από το καθεστώς για το συγκεκριμένο έτος καθώς και για το επόμενο». Έτσι, το άρθρο 10δ του εν λόγω κανονισμού προβλέπει κυρώσεις που κυμαίνονται από τη μείωση έως την κατάργηση του ποσού της ενισχύσεως, αν με διοικητικό έλεγχο ή επιτόπιο έλεγχο διαπιστωθεί διαφορά μεταξύ των ζώων που δηλώθηκαν στην αίτηση ενισχύσεως και των ζώων που αποδεδειγμένως είναι επιλέξιμα.

11 — Κανονισμός της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 355, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε με τον κανονισμό 1782/2003.

12 — ΕΕ L 391, σ. 36. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε, τελευταία, με τον κανονισμό (ΕΚ) 2721/2000 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ L 314, σ. 8, στο εξής: κανονισμός 3887/92).

14. Εξάλλου, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3887/92, «[ο]ι κυρώσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός εφαρμόζονται με την επιφύλαξη συμπληρωματικών κυρώσεων που προβλέπονται σε εθνικό επίπεδο».

15. Τέλος, το άρθρο 15, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού ορίζει:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία συμπληρωματικά μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού [...]. Για το σκοπό αυτό, [...] μπορούν επίσης να προβλέψουν τις κατάλληλες εθνικές κυρώσεις έναντι παραγωγών ή άλλων συμμετεχόντων, όπως τα σφαγεία, ή οι ενώσεις που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία χορήγησης ενίσχυσης, για να εξασφαλισθεί η τήρηση των απαιτήσεων ελέγχου, όπως το μητρώο αγέλης της εκμετάλλευσης ή η τήρηση των υποχρεώσεων κοινοποίησης.»

16. Ο κανονισμός 3887/92 καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2419/2001 της Επιτροπής [13]. Πάντως, το άρθρο 53, παράγραφος 1, του τελευταίου αυτού κανονισμού ορίζει ότι ο κανονισμός 3887/92 «εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις αιτήσεις ενίσχυσης που αφορούν τις περιόδους εμπορίας ή τις περιόδους πριμοδότησης που αρχίζουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002» [14].

17. Το άρθρο 44 του κανονισμού 2419/2001, με επικεφαλίδα «Εξαιρέσεις από την επιβολή μειώσεων και αποκλεισμών», έχει ως εξής:

«1. Οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο κάτοχος της εκμετάλλευσης έχει υποβάλει ορθές πληροφορίες από την άποψη των πραγματικών στοιχείων ή μπορεί να αποδείξει διαφορετικά ότι δεν συντρέχει υπαιτιότητά του.

2. Οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν εφαρμόζονται, σε σχέση με τα μέρη της αίτησης ενίσχυσης για τα οποία ο κάτοχος της εκμετάλλευσης ενημερώνει εγγράφως την αρμόδια αρχή ότι η αίτηση ενίσχυσης είναι εσφαλμένη ή έχει καταστεί εσφαλμένη μετά την υποβολή της, υπό τον όρο ότι ο κάτοχος της εκμετάλλευσης δεν έχει ενημε-

13 — Κανονισμός της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 3508/92 (ΕΕ L 327, σ. 11). Ο κανονισμός 2419/2001 καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό 1782/2003 (ΕΕ L 141, σ. 18).

14 — Βλ. διορθωτικό στον κανονισμό 2419/2001 (ΕΕ 2002, L 7, σ. 48).

ρωθεί για την πρόθεση της αρμόδιας αρχής να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο ή ότι η αρχή δεν έχει ήδη ενημερώσει τον γεωργό για οποιαδήποτε παρατυπία στην αίτηση.

Η ενημέρωση εκ μέρους του κατόχου της εκμετάλλευσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο έχει ως αποτέλεσμα την προσαρμογή της αίτησης ενίσχυσης στην πραγματική κατάσταση.»

18. Επιπλέον, το άρθρο 45 του κανονισμού αυτού με επικεφαλίδα «Τροποποιήσεις και προσαρμογές των καταχωρήσεων στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων» προβλέπει, στην παράγραφο 1 αυτού, ότι, «[γ]ια τα βοοειδή που αποτελούν αντικείμενο αίτησης ενίσχυσης, το άρθρο 44 εφαρμόζεται από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης ενίσχυσης και για τα σφάλματα και τις παραλείψεις σε σχέση με καταχωρήσεις στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων».

19. Τέλος, το άρθρο 47 του εν λόγω κανονισμού, με επικεφαλίδα «Σώρευση κυρώσεων», ορίζει, στην παράγραφο 2 αυτού, ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου [15], οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τις πρόσθετες κυρώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου».

15 — Κανονισμός της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

B — *Η εθνική κανονιστική ρύθμιση*

20. Η ολλανδική κανονιστική απόφαση περί αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών 1998, του Οργανισμού διαχείρισης ζώων και προϊόντων κρέατος (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, στο εξής: κανονιστική απόφαση του PVV) προβλέπει τα εξής:

«[...]

Άρθρο 12

1. Ο κάτοχος, με εξαίρεση τον μεταφορέα, υποχρεούται να καταγράφει επακριβώς και πλήρως στο μητρώο τα κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 820/97.

[...]

Άρθρο 13

1. Ο κάτοχος, με εξαίρεση τον μεταφορέα, υποχρεούται εντός χρονικού διαστήματος τριών εργασίμων ημερών να κοινοποιεί στην υπηρεσία τα κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, αυτής της αποφάσεως στοιχεία [...]»

21. Εξάλλου, η ολλανδική κανονιστική απόφαση περί κοινοτικών κτηνοτροφικών πριμοδοτήσεων (Regeling dierlijke EG-premies, στο εξής: Regeling) ορίζει στο άρθρο της 2.3, παράγραφος 2:

«Για τη σφαγή ή εξαγωγή προς τρίτη χώρα βοοειδούς, το οποίο κατά την ημερομηνία της σφαγής ή της εξαγωγής προς την τρίτη χώρα είναι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του μητρώου εξατομικεύσεως και καταχωρήσεως, τουλάχιστον οκτώ μηνών, χορηγείται στους παραγωγούς πριμοδότηση κατόπιν σχετικής αιτήσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της αποφάσεως και των κανονισμών 1254/1999 και 2342/1999.»

22. Το άρθρο 2.4b, παράγραφος 2, της Regeling διασαφηνίζει ότι «[α]ιτήσεις πριμοδοτήσεως για τη σφαγή βοοειδών σε ευρισκόμενο στις Κάτω Χώρες σφαγείο υποβάλλονται με κοινοποίηση της σφαγής από το οικείο σφαγείο προς το μητρώο αναγνωρίσεως και καταγραφής σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως PVV».

23. Τέλος, το άρθρο 4.9 της Regeling ορίζει:

«1. Ουδεμία πριμοδότηση χορηγείται για βοοειδή, ως προς τα οποία ο παραγωγός δεν έχει τηρήσει τις εφαρμοστέες σ' αυτόν, δυνάμει της αποφάσεως PVV, διατάξεις περί της κοινοποιήσεως στο μητρώο αναγνωρίσεως και καταγραφής, της ημερομηνίας γεννήσεως, της ημερομηνίας εισόδου στην επιχείρησή του ή της εξόδου από αυτή ή της ημερομηνίας σφαγής ή εξαγωγής σε τρίτη χώρα εντός 25 ημερών, εφόσον η εν προκειμένω υποχρέωση κοινοποιήσεως γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2000 ή μετά την ημερομηνία αυτή.

2. Η πριμοδότηση μειώνεται κατά 25 % για βοοειδή ως προς τα οποία ο παραγωγός δεν έχει τηρήσει εμπροθέσμως, πλην όμως εντός 25 ημερών αφότου συνέβη το εν λόγω γεγονός, τις εφαρμοστέες σ' αυτόν [δυνάμει της αποφάσεως PVV] διατάξεις περί της κοινοποιήσεως στο μητρώο αναγνωρίσεως και καταγραφής της ημερομηνίας γεννήσεως, της ημερομηνίας εισόδου στην επιχείρησή του ή της εξόδου από αυτή ή της ημερομηνίας σφαγής ή εξαγωγής σε τρίτη χώρα, εφόσον η εν προκειμένω υποχρέωση κοινοποιήσεως γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2000 ή μετά την ημερομηνία αυτή.»

II — Τα περιστατικά και η διαδικασία στη διαφορά της κύριας δίκης

24. Η Maatschap Schonewille-Prins (στο εξής: Schonewille) εκμεταλλεύεται, στις Κάτω Χώρες, αγροτική επιχείρηση ειδικευμένη στην εκτροφή βοοειδών. Την 1η Φεβρουαρίου 2001, η εταιρία αυτή ζήτησε από τον Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Υπουργό Γεωργίας, Φυσικού Περιβάλλοντος και Ποιότητας Τροφίμων, στο εξής: Υπουργός) να της χορηγηθεί πριμοδότηση σφαγής για 365 βοοειδή βάσει της Regeling.

25. Με απόφαση της 24ης Ιουνίου 2002, ο Υπουργός γνωστοποίησε στην Schonewille ότι, μεταξύ των βοοειδών που αποτελούσαν αντικείμενο της αιτήσεως πριμοδοτήσεως για την περίοδο 2001, 260 συγκέντρωναν πλήρως ή εν μέρει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως, ενώ 105 βοοειδή δεν τις πληρούσαν. Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε μεταγενέστερα από τον Υπουργό ο οποίος έκρινε ότι 15 επιπλέον βοοειδή ήσαν επιλέξιμα για το σύνολο της πριμοδοτήσεως, ενώ ένα άλλο ζώο δεν συγκέντρωνε πλήρως τις προϋποθέσεις.

26. Η Schonewille υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως του Υπουργού, αμφισβητώντας ειδικότερα τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς πριμοδοτήσεων. Η διοικητική αυτή ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση του Υπουργού της 19ης Ιουνίου 2003.

27. Με την απόφαση αυτή, ο Υπουργός, αφενός, επιβεβαίωσε την πλήρη απόρριψη της αιτήσεως πριμοδοτήσεως στην περίπτωση ενός ζώου με το αιτιολογικό ότι η κοινοποίηση στο μητρώο αναγνώρισης και καταγραφής δεν είχε γίνει εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 4.9, παράγραφος 1, της Regeling. Αφετέρου, επιβεβαίωσε τη μείωση κατά 25 % της πριμοδοτήσεως που είχε ζητηθεί για ομάδα βοοειδών κατά το μέτρο που η κοινοποίηση στο μητρώο αυτό δεν είχε διενεργηθεί εγκαίρως, ωστόσο όμως εντός της προθεσμίας των είκοσι πέντε ημερών που προβλέπει το άρθρο 4.9, παράγραφος 2, της Regeling, προσαυξανόμενης κατά πέντε ημέρες εξετάσεως.

28. Με έγγραφο της 30ής Ιουλίου 2003, η Schonewille άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες). Υποστηρίζει ότι ο Υπουργός κακώς έκρινε ότι η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας αφίξεως στο μητρώο αναγνώρισης και καταγραφής μπορούσε να δικαιολογήσει την άρνηση ή τη μείωση της πριμοδοτήσεως σφαγής. Κατά τη Schonewille, τα ζώα της πληρούσαν την προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 στο μέτρο που αυτά αναγνωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1760/2000 (δύο εγκεκριμένα σήματα στο αυτί) και είναι καταχωρημένα σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Φρονεί επίσης ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να θέτουν, στο πλαίσιο της αναγνώρισης και της καταγραφής βοοειδών, πρόσθετες προϋποθέσεις, όπως εκείνες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 4.9 της Regeling, προκειμένου να κρίνουν αν τα βοοειδή είναι επιλέξιμα για τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής.

III — Η προδικαστική παραπομπή

29. Με την απόφασή του περί παραπομπής, το College van Beroep voor het bedrijfsleven διερωτάται αν, λαμβάνοντας υπόψη τις διαπιστωθείσες παρατυπίες στις κοινοποιήσεις αφίξεως που πραγματοποίησε η Schonewille στον διαχειριστή του μητρώου αναγνώρισης και καταγραφής, ο Υπουργός μπορεί να αποκλείσει πλήρως ή εν μέρει το δικαίωμα πριμοδοτήσεως σφαγής βάσει του κανονισμού 1254/1999.

30. Τούτο οδήγησε το αιτούν δικαστήριο να διερωτηθεί ως προς την ερμηνεία του άρθρου 21 του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει, το υπενθυμίζω, ότι, για να μπορεί να τύχει άμεσων ενισχύσεων «το ζώο πρέπει να εξατομικεύεται και να καταχωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του [κανονισμού 1760/2000]». Κατ' αυτήν, είναι δυνατό να νοηθεί μια «ριζική ερμηνεία» της προϋποθέσεως που περιλαμβάνεται σ' αυτό το άρθρο 21, που θα σήμαινε, στην οπτική αυτή, ότι, για να μπορεί να τύχει του συνόλου της πριμοδοτήσεως σφαγής, όλες οι απαιτήσεις που θέτει ο κανονισμός 1760/2000 πρέπει να τηρούνται, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την προθεσμία κοινοποιήσεως των στοιχείων σχετικά με την άφιξη και την έξοδο των βοοειδών, όπως αυτές μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού αυτού. Η αποδοχή της ερμηνείας αυτής θα είχε ως συνέπεια ότι κάθε παρατυπία που καθιστά πλημμελή την καταχώρηση των στοιχείων, όσο μικρή και αν είναι αυτή, θα είχε ως συνέπεια τον πλήρη αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως. Επομένως, θα πρέπει να τεθεί το ερώτημα αν μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999 δεν είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας.

31. Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής των άρθρων 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 στην υπό κρίση υπόθεση. Αν, λαμβάνοντας υπόψη αυτό που έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 1ης Ιουλίου 2004, Gerken [16], το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού έπρεπε να εφαρμοσθεί αναδρομικά, θέτει το ζήτημα αν η ορθή εφαρμογή του άρθρου αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 44 του ίδιου κανονισμού, σημαίνει ότι η πριμοδότηση της σφαγής δεν αποκλείεται σε περίπτωση αμέλειας στην κοινοποίηση των στοιχείων στον διαχειριστή της βάσεως ηλεκτρονικών δεδομένων αν τα διαβιβασθέντα στοιχεία, όπως εν προκειμένω οι ημερομηνίες αφίξεως, είναι απόλυτα ακριβή.

32. Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 την έννοια ότι κάθε παρατυπία σε σχέση με την τήρηση του

16 — C-295/02 (Συλλογή 2004, σ. I-6369).

κανονισμού 1760/2000 ως προς ένα ζώο επιφέρει πλήρη αποκλεισμό από πριμοδότηση σφαγής γι' αυτό το ζώο;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι δεσμευτικό το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999, ειδικότερα σε σχέση με τις εντεύθεν απορρέουσες συνέπειες;

3) Έχουν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 εφαρμογή σε παρατυπίες αναφορικά με την τήρηση του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, συνάγεται κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, ότι δεν υφίσταται αποκλεισμός από την πριμοδότηση σφαγής σε περίπτωση αμέλειας σε σχέση με την κοινοποίηση στοιχείων προς τον διαχειριζόμενο την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, όταν τα διαβιβασθέντα στοιχεία, όπως εν προκειμένω τα αφορώντα την είσοδο στοιχεία, είναι πράγματι απολύτως ορθά (και εξαρχής επίσης ήταν ορθά και, επομένως, ουδέποτε είχαν ανάγκην διορθώσεως); Αν αυτό δεν ισχύει για οποιαδήποτε αμέλεια, τίθεται το ζήτημα αν αυτό ισχύει πράγματι στην περίπτωση, όπως η υπό κρίση, κατά την οποία η αμέλεια συνίσταται στην καθυστερημένη (κατά μερικές ημέρες ή εβδομάδες) διαβίβαση στοιχείων, ενώ η σφαγή πραγματοποιείται πολύ αργότερα;

5) Έχουν τα άρθρα 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000 και/ή 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001 την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί μέσω εθνικών κυρώσεων για την τήρηση αυτού του κανονισμού να αποκλείει το κοινοτικό δικαίωμα για πριμοδότηση σφαγής ή να επιφέρει μειώσεις αυτής;

6) Σε περίπτωση πλήρους ή εν μέρει καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα, έχουν οι προβλεπόμενες κοινοτικές εξαιρέσεις από μειώσεις και αποκλεισμούς, ιδίως τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001, κατ' αναλογίαν εφαρμογή σε εθνικές μειώσεις και εθνικούς αποκλεισμούς;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο έκτο ερώτημα, συνεπάγεται η ορθή κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/201, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, ότι δεν μπορεί να επέρχεται αποκλεισμός από την πριμοδότηση σφαγής σε περίπτωση αμέλειας σε σχέση με την κοινοποίηση στοιχείων προς τον διαχειριζόμενο την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, ιδίως δε με την καθυστερημένη διαβίβαση στοιχείων, όταν τα διαβιβασθέντα στοιχεία, όπως εν προκειμένω τα αφορώντα την είσοδο στοιχεία, είναι πράγματι απολύτως ορθά;»

IV — Ανάλυση

Α — *Επί του πρώτου ερωτήματος*

33. Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρατυπία στην εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση, συνεπάγεται πλήρη αποκλεισμό της πριμοδοτήσεως σφαγής για το ζώο αυτό.

34. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προτείνει στο ερώτημα αυτό να δοθεί καταφατική απάντηση. Προβάλλει ότι το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 ρητώς εξαρτά τις άμεσες ενισχύσεις, όπως η πριμοδότηση σφαγής βοοειδών, από την τήρηση των κανόνων σχετικά με την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων που προβλέπει ο κανονισμός 1760/2000. Θέτοντας την τήρηση των κανόνων αυτών, και ειδικότερα εκείνου που αφορά τη μέγιστη προθεσμία κοινοποιήσεως, ως προϋπόθεση χορηγήσεως μιας τέτοιας πριμοδοτήσεως, ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε να εντάξει στην κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα του βοείου κρέατος ένα κίνητρο για τους παραγωγούς να συμμορφώνονται προς τους εν λόγω κανόνες.

35. Υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η τήρηση των κανόνων σχετικά με την αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών είναι ουσιώδης για την πραγματοποίηση των στόχων που επιδιώκονται με τον κανονισμό 1760/2000, δηλαδή τη βελτίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας αυτό, τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας και την ενίσχυση της διαρκούς σταθερότητας της αγοράς βοείου κρέατος[17]. Είναι απαραίτητο το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών να λειτουργεί ορθά και να είναι πλήρως αξιόπιστο προκειμένου, ειδικότερα, να παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση επιζωοτίας, να εντοπίζουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου. Αυτές οι επιταγές αποτελεσματικότητας και αξιοπιστίας επιβάλλουν όπως τα στοιχεία σχετικά με την είσοδο, την έξοδο, τη γέννηση ή τον θάνατο ενός ζώου κοινοποιούνται εντός της προθεσμίας, διάρκειας τριών έως επτά ημερών, που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000. Οποιαδήποτε υπέρβαση της προθεσμίας αυτής συνεπάγεται, επομένως, πλήρη αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής για τα οικεία ζώα.

36. Δεν συμμερίζομαι την ανάλυση αυτή. Κατά το παράδειγμα της Schonewille και της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, νομίζω, πράγματι, ότι το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια παρατυπία στην εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός

17 — Η Επιτροπή παραπέμπει στην τέταρτη έως και την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000.

βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση, συνεπάγεται αυτόματα τον πλήρη αποκλεισμό της πριμοδοτήσεως σφαγής για το ζώο αυτό.

37. Συγκεκριμένα, και αντίθετα προς το αξίωμα επί του οποίου η Επιτροπή στηρίζει την επιχειρηματολογία της, δεν πιστεύω ότι είναι ορθό να αντιμετωπίζεται η κοινοποίηση της μετακινήσεως ενός βοοειδούς εντός μιας προθεσμίας μεταξύ τριών και επτά ημερών ως συνιστώσας *προϋπόθεση επιλεξιμότητας* για την πριμοδότηση σφαγής.

38. Προτού εκθέσω τους λόγους που με οδηγούν σε μια τέτοια εκτίμηση, πρέπει να σκιαγραφήσω με συντομία το πλαίσιο εντός του οποίου οι αιτήσεις ενισχύσεων για τα «ζώα» πρέπει να εξετάζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.

39. Το πρώτο στάδιο αφορά την κατάρτιση της βάσεως υπολογισμού της ενισχύσεως [18]. Έτσι, στην περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός των ζώων που δηλώθηκε σε αίτηση ενισχύσεως υπερβαίνει τον διαπιστωθέντα αριθμό ζώων κατά τους διοικητικούς ελέγχους ή τους επιτόπιους ελέγχους, το ποσό της ενισχύσεως που οφείλεται στον παραγωγό υπολογίζεται με βάση τον διαπιστωθέντα αριθμό επιλέξιμων ζώων, δηλαδή τον αριθμό ζώων για τα οποία η τήρηση των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας για την ενίσχυση εξακριβώθηκε και επιβεβαιώθηκε από την αρμόδια αρχή [19]. Εκ τούτου προκύπτει ότι η ενίσχυση δεν χορηγείται για τα ζώα τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγησή της.

40. Το δεύτερο στάδιο συνίσταται στην ενδεχόμενη εφαρμογή κυρώσεων επί του συνολικού ποσού της ενισχύσεως την οποία μπορεί να αξιώσει ο παραγωγός μετά το πέρας του πρώτου σταδίου [20]. Οι κυρώσεις αυτές έχουν ως αντικείμενο να τιμωρήσουν οικονομικά τον παραγωγό λόγω της διαφοράς που διαπιστώθηκε μεταξύ του αριθμού των ζώων που δηλώθηκε στην αίτηση ενισχύσεως και του διαπιστωθέντος αριθμού επιλέξιμων ζώων. Οι κυρώσεις αυτές συνίστανται είτε στη μείωση του ποσού της ενισχύσεως, είτε στον πλήρη αποκλεισμό καταβολής της ενισχύσεως.

41. Το τρίτο στάδιο μπορεί να οδηγήσει στη διόρθωση της αποτιμήσεως του υπολογισθέντος ποσού της ενισχύσεως μετά το πέρας του δεύτερου σταδίου, καθόσον προβλέπονται παρεκκλίσεις στην εφαρμογή των κοινοτικών κυρώσεων [21]. Τούτο συμβαίνει ειδικότερα όταν ο παραγωγός, διαπιστώνοντας

18 — Βλ. άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 3887/92.

19 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, C-63/00, Schilling και Nehring (Συλλογή 2002, σ. I-4483, σκέψη 32).

20 — Βλ. άρθρο 10β του κανονισμού 3887/92.

21 — Βλ., ειδικότερα, άρθρο 11, παράγραφος 1α, του κανονισμού 3887/92.

ότι η αίτηση που υπέβαλε περιλαμβάνει μη ηθελημένα σφάλματα, πληροφορεί έγκαιρα την αρμόδια αρχή.

42. Τέλος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, στο κατ' αυτόν τον τρόπο περιγραφόμενο σχήμα, οι κυρώσεις που προβλέπει ο κανονισμός 3887/92 εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη πρόσθετων κυρώσεων που προβλέπονται σε εθνικό επίπεδο [22], και ότι το άρθρο 15 του κανονισμού αυτού εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να προβλέπουν τις πρόσφορες εθνικές κυρώσεις κατά των παραγωγών ή άλλων επιχειρηματιών «για να εξασφαλισθεί η τήρηση των απαιτήσεων ελέγχου, όπως το μητρώο αγέλης της εκμετάλλευσης ή η τήρηση των υποχρεώσεων κοινοποίησης».

43. Κατόπιν των διευκρινίσεων αυτών, πρέπει τώρα να αναφερθεί ποιες είναι οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων τα σφαγέντα ή τα προς εξαγωγή σε τρίτη χώρα ζώα θεωρούνται, σύμφωνα με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, ως επιλέξιμα για την πριμοδότηση σφαγής.

44. Οι προϋποθέσεις αυτές περιλαμβάνονται στα άρθρα 11, παράγραφος 1, και 21 του κανονισμού 1254/1999, καθώς και στο άρθρο 37 του κανονισμού 2342/1999. Μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

— τα ζώα για τα οποία ζητήθηκε πριμοδότηση σφαγής είναι είτε ταύροι, βόδια, αγελάδες, δαμαλίδες από την ηλικία των οκτώ μηνών, είτε μόσχοι ηλικίας τουλάχιστον ενός μηνός και το πολύ επτά μηνών και βάρους σφαγίου το πολύ 160 χιλιογράμμων·

— τα ζώα αυτά πρέπει να έχουν διατηρηθεί στην εκμετάλλευση του παραγωγού κατά τη διάρκεια ελάχιστης περιόδου 2 μηνών η οποία λήγει σε λιγότερο από ένα μήνα πριν από τη σφαγή ή την εξαγωγή. Για τους μόσχους που σφάζονται πριν από την ηλικία των τριών μηνών, η περίοδος διατήρησης είναι ένας μήνας, και τέλος,

— τα ζώα αυτά πρέπει να έχουν αναγνωρισθεί και καταγραφεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1760/2000.

45. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να οριοθετήσει αυτήν την τελευταία προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής. Στην προοπτική αυτή, μπορούν να υποστηριχθούν δύο ερμηνείες. Η πρώτη ερμηνεία, η οποία είναι εκείνη που υπερασπίζεται η Επιτροπή, επιβάλλει όπως τηρείται για το ζώο το σύνολο των κανόνων που θεσπίζει ο κανονισμός 1760/2000, περι-

22 — Βλ. άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

λαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την προθεσμία κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βάσει των ηλεκτρονικών δεδομένων, για να είναι επιλέξιμο για την πριμοδότηση αυτή. Η δεύτερη ερμηνεία, την οποία συμμερίζομαι, δίνει προτεραιότητα στην εξακρίβωση, κατά τη στιγμή κατά την οποία η αρμόδια αρχή πρέπει να αποφασίσει για το βάσιμο χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως σφαγής, ότι το ζώο έχει αναγνωριστεί και καταγραφεί πραγματικά και ορθά στις διάφορες συνιστώσες του αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών που θεσπίζει ο κανονισμός 1760/2000.

46. Αρκετά στοιχεία συνηγορούν, κατά την άποψή μου, υπέρ της δεύτερης αυτής απόψεως.

47. Πρώτον, δεν προκύπτει ρητώς από την διατύπωση του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999 ότι η καταβολή της πριμοδοτήσεως σφαγής υπόκειται στην τήρηση του συνόλου των κανόνων που θεσπίζει ο κανονισμός 1760/2000. Κατ' εμέ, η φρασεολογία που χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό δείχνει μάλλον την ύπαρξη υποχρεώσεως αποτελέσματος, δηλαδή ότι τα ζώα για τα οποία ζητείται η πριμοδότηση πρέπει να αναγνωρίζονται και να καταγράφονται πραγματικά και ορθά στις διάφορες συνιστώσες του συστήματος αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών κατά τον χρόνο που η αρμόδια αρχή οφείλει να αποφασίσει για το βάσιμο χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως σφαγής.

48. Έτσι, ζώο που «[αναγνωρίζεται] και [καταγράφεται] σύμφωνα με τις διατάξεις του [κανονισμού 1760/2000]», κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999, πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να νοείται ως το ζώο:

— το οποίο αναγνωρίζεται ατομικά από τα ενώτια που αναφέρει το άρθρο 4 του κανονισμού 1760/2000·

— το οποίο αναγνωρίζεται ατομικά από το διαβατήριο σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού·

— το οποίο έχει καταγραφεί στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων που προβλέπει το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, και το οποίο καταχωρείται στο μητρώο που τηρεί ο κτηνοτρόφος σύμφωνα με το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού.

49. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώνεται από τη διατύπωση του άρθρου 10δ του κανονισμού 3887/92, που απαριθμεί τα κριτήρια αυτά προκειμένου να εξακριβωθεί αν ένα βοοειδές μπορεί να θεωρηθεί ως «ζώο που έχει διαπιστωθεί» κατά την έννοια των άρθρων 10 και 10β του κανονισμού αυτού, δηλαδή ζώο για το οποίο συντρέχει το σύνολο των προϋποθέσεων οι οποίες έχουν εφαρμογή για τη χορήγηση της ενισχύσεως. Διαπιστώ-

νω, συναφώς, ότι η τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων δεν αναφέρεται ρητά μεταξύ των κριτηρίων αυτών.

50. Δεύτερον, η οικονομία και οι σκοποί της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως τόσο ως προς το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών όσο και ως προς το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων δείχνουν ότι ο κοινοτικός νομοθέτης, θεσπίζοντας το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999, θέλησε να εξαρτήσει τις άμεσες πληρωμές όπως είναι η πριμοδότηση σφαγής όχι από την τήρηση του συνόλου των διαδικαστικών κανόνων σχετικά με τη διαχείριση των καθεστώτων των ενισχύσεων αλλά, πρωταρχικά, στην ορθή αναγνώριση και καταγραφή των βοοειδών.

51. Εκτός από την προσέγγιση που πρέπει να γίνει, όπως έχουμε δει, μεταξύ του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999 και του άρθρου 10δ του κανονισμού 3887/92, οι διατάξεις αυτού του τελευταίου κανονισμού οι οποίες αφορούν τους ελέγχους επιβεβαιώνουν την ανάλυση αυτή. Έτσι, από το άρθρο 6, παράγραφος 6, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι των ζώων περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων έλεγχο προκειμένου να εξακριβωθεί ότι όλα τα βοοειδή τα οποία βρίσκονται στην εκμετάλλευση για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις ενισχύσεως ή τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεων ενισχύσεως στο μέλλον έχουν αναγνωρισθεί μέσω ενωτίων και διαβατηρίων, έχουν εγγραφεί στο μητρώο του γεωργού και έχουν καταχωρηθεί στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

52. Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, διαπιστώνω ότι αυτή διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στον μηχανισμό ελέγχου των αιτήσεων ενισχύσεως. Συγκεκριμένα, επιτρέπει τη διενέργεια «διασταυρούμενων ελέγχων» κατά τους διοικητικούς ελέγχους [23] και χρησιμεύει ως παραπομπή κατά τους επιτόπιους ελέγχους [24] προκειμένου να διασφαλισθεί η επιλεξιμότητα των αιτήσεων ενισχύσεως. Γενικότερα, όπως αναφέρει η δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000, η ηλεκτρονική βάση δεδομένων συμβάλλει στον «ταχύ και ακριβή εντοπισμό της προέλευσης των ζώων για λόγους ελέγχων των κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεων». Κατά συνέπεια, είναι πάρα πολύ σημαντικό τα στοιχεία που αφορούν τα βοοειδή τα οποία αποτελούν αντικείμενο αιτήσεως ενισχύσεως να καταχωρούνται ορθά σ' αυτή τη βάση δεδομένων κατά τη στιγμή που η αρμόδια αρχή ασκεί τον έλεγχό της. Τέτοια στοιχεία πρέπει να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση καθώς και όλες τις γεννήσεις και όλους τους θανάτους ζώων στην εκμετάλλευση, διευκρινίζοντας την ημερομηνία των γεγονότων αυτών, όπως επιβάλλει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού αυτού. Η ορθή καταχώρηση των στοιχείων αυτών στην ηλεκτρονική βάση είναι επομένως καθοριστική προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στην

23 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 3887/92. Η ιδέα αυτή είναι επίσης παρούσα στο άρθρο 16, στοιχείο β', του κανονισμού 2419/2001 που ορίζει ότι οι διοικητικοί έλεγχοι περιλαμβάνουν ιδίως «διασταυρούμενους ελέγχους που χρησιμοποιούν την ηλεκτρονική βάση δεδομένων προκειμένου να εξακριβωθεί η επιλεξιμότητα των αιτήσεων ενισχύσεως».

24 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 6, του κανονισμού 3887/92.

αρμόδια αρχή να ελέγχει ότι οι λοιπές προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής συντρέχουν, εξακριβώνοντας την τήρηση των κριτηρίων ηλικίας με βάση την ημερομηνία γεννήσεως που καταχωρείται σ' αυτή τη βάση καθώς και το κριτήριο της περιόδου διατηρήσεως.

53. Έτσι, στην περίπτωση κατά την οποία, στο τέλος ενός διοικητικού ή επιτόπιου ελέγχου, η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι τα στοιχεία σχετικά με ένα βοοειδές το οποίο αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως ενισχύσεως δεν έχουν καταχωρηθεί ορθά στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, αυτή οφείλει να διαπιστώσει ότι αυτό το ζώο δεν είναι επιλέξιμο για την ενίσχυση και, επομένως, δεν μπορεί να καταβληθεί η πριμοδότηση σφαγής.

54. Αντιθέτως, εφόσον, κατά τη στιγμή που η αρμόδια αρχή πρέπει να λάβει την απόφαση να χορηγήσει ή όχι την ενίσχυση, τέτοια στοιχεία είναι ορθώς καταχωρημένα σ' αυτή τη βάση και, επομένως, επιτρέπουν να εξακριβωθεί το βάσιμο της αιτήσεως ενισχύσεως, η αποκάλυψη ότι κατά το παρελθόν υπήρξε καθυστερημένη κοινοποίηση της μετακινήσεως ενός ή περισσοτέρων βοοειδών δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να έχει επίπτωση επί της ίδιας της αρχής της χορηγήσεως μιας τέτοιας ενισχύσεως. Με άλλα λόγια, μια τέτοια αποκάλυψη δεν μπορεί να επηρεάσει την επιλεξιμότητα ενός ζώου για την αιτηθείσα ενίσχυση.

55. Η ιδέα αυτή ενισχύεται από τις διατάξεις του κανονισμού 2419/2001, που αντικατέστησε τον κανονισμό 3887/92. Συγκεκριμένα, η εικοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού επιβεβαιώνει ότι «[η] σωστή αναγνώριση και καταγραφή των βοοειδών είναι προϋπόθεση επιλεξιμότητας σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού [...] 1254/1999». Επιπλέον, είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο κανονισμός 796/2004 ο οποίος, το υπενθυμίζω, έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό 1782/2003, διευκρινίζει, στην εξηκοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη, ότι η παρουσία ανακριβών στοιχείων στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων όχι μόνον συνιστούν «αθέτηση μιας υποχρέωσης πολλαπλής συμμόρφωσης, αλλά και παράβαση ενός κριτηρίου επιλεξιμότητας». Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές δεν μνημονεύουν ρητά την τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων ως αποτελούσα προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής.

56. Τρίτον, προέχει να υπογραμμιστεί ότι η ερμηνεία κατά την οποία η τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως των μετακινήσεων των βοοειδών στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων συνιστά προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής είναι ασυμβίβαστη με την αναγκαία ομοιομορφία των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενισχύσεως αυτής στο σύνολο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

57. Συγκεκριμένα, εφόσον το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του

κανονισμού 1760/2000 ορίζει ότι μια τέτοια προθεσμία καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες, είναι πάρα πολύ πιθανόν ότι θα έχει ποικίλλουσα διάρκεια αναλόγως των κρατών μελών [25].

58. Όμως, καίτοι είναι δυνατό να κατανοήσουμε ότι οι διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με τη διαχείριση των καθεστώτων ενισχύσεων μπορούν, εντός ορισμένων ορίων, να αφεθούν στην εκτίμηση των κρατών μελών, αντιθέτως, είναι δύσκολο να γίνει δεκτό ότι οι προϋποθέσεις χορηγήσεως του ευεργετήματος της κοινοτικής ενισχύσεως είναι διαφορετικές αναλόγως του τόπου στον οποίο οι αιτούντες έχουν την εκμετάλλευσή τους. Μια τέτοια λύση θα κατέληγε, εξάλλου, σε άνιση μεταχείριση μεταξύ των αιτούντων. Οι εκτιμήσεις αυτές καταδεικνύουν, κατά τη γνώμη μου, ότι ο κοινοτικός νομοθέτης δεν θεώρησε την τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων ως συνιστώσα προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής των βοοειδών [26].

59. Τέλος, προσθέτω ότι θα ήταν παράδοξο η μη τήρηση, έστω και κατ' ελάχιστο, μιας τέτοιας προθεσμίας να συνεπάγεται αυτομάτως τον πλήρη αποκλεισμό από το ευεργέτημα της ενισχύσεως, παρά το ότι από το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3887/92 προκύπτει ότι η εκπρόθεσμη υποβολή της αιτήσεως ενισχύσεως συνεπάγεται τη μείωση κατά 1 %, ανά εργάσιμη ημέρα, των ποσών των ενισχύσεων που σχετίζονται με την αίτηση και που ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως θα ελάμβανε σε περίπτωση εμπρόθεσμης υποβολής, και ότι, μόνο σε περίπτωση καθυστερήσεως μεγαλύτερης των 25 ημερών η αίτηση θεωρείται απαράδεκτη και, επομένως, δεν συνεπάγεται πλέον τη χορήγηση ενός ποσού.

60. Λαμβάνοντας υπόψη τις σκέψεις αυτές, έχω τη γνώμη ότι το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000, δεν συνιστά προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής. Επομένως, δεν μπορεί να συναχθεί από τις διατάξεις αυτές ότι εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων συνεπάγεται, αφ' εαυτής και αυτομάτως, αποκλεισμό από το δικαίωμα πριμοδοτήσεως σφαγής για τα ζώα αυτά.

61. Η ανάλυση που προηγείται ουδόλως αντιφάσκει, κατά την άποψή μου, προς τους στόχους που έθεσε ο κοινοτικός νομοθέτης με τον κανονισμό 1760/2000, δηλαδή

25 — Αυτή η προθεσμία κοινοποιήσεως μπορεί επίσης να ποικίλλει σε συνάρτηση με ορισμένες περιστάσεις. Συγκεκριμένα, το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1760/2000 ορίζει ότι, «κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί [...] να καθορίσει τις περιστάσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη μέγιστη προθεσμία [...]».

26 — Η ανάλυση αυτή ισχύει επίσης για μια άλλη προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1760/2000, ήτοι την προθεσμία εντός της οποίας το ενώτιο πρέπει να τοποθετηθεί σε κάθε αυτί του ζώου, για τους σκοπούς αναγνωρίσεως.

να βελτιωθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση αυτό το κρέας, να διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και θα ενισχυθεί η διαρκής σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος [27].

62. Συμφωνώ με την Επιτροπή όταν αυτή υπογραμμίζει ότι είναι ουσιώδες το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών να λειτουργεί ορθά και να είναι απολύτως αξιόπιστο προκειμένου, ιδίως, να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να εντοπίσουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου σε περίπτωση επιζωοτίας. Αυτές οι απαιτήσεις αποτελεσματικότητας και αξιοπιστίας επιβάλλουν όπως τα στοιχεία σχετικά με την άφιξη, την αναχώρηση, τη γέννηση ή τον θάνατο ενός ζώου κοινοποιούνται εντός της προθεσμίας, μεταξύ τριών και επτά ημερών, που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000.

63. Ωστόσο, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, έχω αναφέρει ότι, βάσει της σχετικής κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, η υπέρβαση της προθεσμίας αυτής δεν μου φαίνεται ότι μπορεί να συνεπάγεται αυτομάτως τον πλήρη αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής για τα οικεία ζώα.

64. Απομένει, επομένως, να προσδιοριστεί πως και επί ποιας βάσεως μια τέτοια υπέρβαση μπορεί να συνεπάγεται κυρώσεις εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών. Αυτό θα είναι το αντικείμενο της αναλύσεώς μου στο πλαίσιο εξετάσεως του πέμπτου ερωτήματος.

65. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη την αρνητική απάντηση που προτείνω να δώσει το Δικαστήριο στο πρώτο ερώτημα, δεν συντρέχει λόγος να δοθεί απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Β — *Επί του τρίτου ερωτήματος*

66. Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να πληροφορηθεί, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 έχουν εφαρμογή σε παρατυπία κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

67. Πρέπει, πρώτον, να διευκρινισθεί ότι ο κανονισμός 2419/2001 δεν έχει κατ' αρχήν

27 — Βλ. τέταρτη έως έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000.

εφαρμογή στα περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφού αυτά εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ratione temporis του κανονισμού 3887/92. Πάντως, το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση Gerken, προπαρατεθείσα, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95 [28] πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση αιτήσεως ενισχύσεων για «ζώα» που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ratione temporis του κανονισμού 3887/92, και που είναι πλημμελείς λόγω παρατυπίας η οποία συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεως βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α, του τελευταίου αυτού κανονισμού [29], οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόσουν αναδρομικά τις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 2419/2001, διότι οι τελευταίες αυτές διατάξεις είναι λιγότερο αυστηρές για την επίδικη συμπεριφορά [30].

68. Κατόπιν της διευκρινίσεως αυτής, πρέπει ωστόσο να υπογραμμιστεί ότι παρατυπία στην εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, δεν εμπίπτει στο καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής των άρθρων 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001.

69. Πράγματι, τα δύο αυτά άρθρα έχουν ιδίως ως σκοπό να προβλέπουν τις παρεκκλίσεις στην εφαρμογή, για τα βοοειδή για τα οποία υποβάλλεται αίτηση ενισχύσεως, των μειώσεων και των αποκλεισμών που προβλέπεται στον τίτλο IV του κανονισμού αυτού.

70. Όπως ανέφερα προηγουμένως περιγράφοντας τον μηχανισμό κατά τον οποίο οι αιτήσεις ενισχύσεως για τα «ζώα» πρέπει να αντιμετωπίζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, οι κοινοτικές μειώσεις και αποκλεισμοί που εφαρμόζονται κατά το δεύτερο στάδιο του μηχανισμού αυτού έχουν ως σκοπό να επιβάλλουν χρηματικές κυρώσεις στον γεωργό *λόγω της διαπιστωθείσας διαφοράς μεταξύ του αριθμού ζώων που δηλώθηκαν στην αίτηση ενισχύσεως και του διαπιστωθέντος αριθμού επιλέξιμων ζώων*. Υπενθυμίζω συναφώς, ότι ο διαπιστωθείς αριθμός επιλέξιμων ζώων συνιστά τον αριθμό ζώων για τα οποία έχει διαπιστωθεί και επιβεβαιωθεί εκ μέρους της αρμόδιας αρχής η τήρηση των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας για την ενίσχυση.

71. Όμως, στο μέτρο που, όπως κατέδειξα προηγουμένως, η τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής, η διαπίστωση υπερβάσεως της προθεσμίας αυτής δεν μεταβάλλει τον αριθμό επιλέξιμων ζώων που διαπιστώθηκε κατόπιν των ελέγ-

28 — Το άρθρο αυτό έχει ως εξής:
«Καμία διοικητική κύρωση δεν απαγγέλλεται εάν δεν προβλέπεται από κοινοτική πράξη προγενέστερη της παρατυπίας. Σε περίπτωση μεταγενέστερης τροποποιήσεως των διατάξεων περί επιβολής διοικητικών κυρώσεων που περιέχονται σε κοινοτικούς κανόνες, ισχύουν αναδρομικώς οι λιγότερο αυστηρές διατάξεις.»

29 — Το άρθρο αυτό κατέστη το άρθρο 10β, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) 2801/1999 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1999, που τροποποιεί τον κανονισμό 3887/92 (ΕΕ L 340, σ. 29).

30 — Βλ. σκέψη 61 της αποφάσεως.

χων. Επομένως, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ του αριθμού ζώων που δηλώθηκε με την αίτηση ενισχύσεως και του διαπιστωθέντος αριθμού επιλέξιμων ζώων, και, κατά συνέπεια, οι κοινοτικές μειώσεις καθώς και οι αποκλεισμοί που προβλέπει το άρθρο 10β του κανονισμού 3887/92 δεν έχουν εφαρμογή.

72. Επομένως, δεν μπορεί, σε μια τέτοια περίπτωση, να γίνεται λόγος για εφαρμογή των εξαιρέσεων για τις κοινοτικές μειώσεις και αποκλεισμούς που προβλέπουν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 [31].

73. Κατά συνέπεια, προτείνω, στο αιτούν δικαστήριο να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν εφαρμόζονται σε παρατυπία στην εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

74. Στο μέτρο που προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει αρνητικά στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα.

Γ — *Επί του πέμπτου ερωτήματος*

75. Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί αν τα άρθρα 11 του κανονισμού 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού 1760/2000, 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 2419/2001 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώνει ή να αποκλείει το δικαίωμα για πριμοδότηση σφαγής μέσω εθνικής κυρώσεως προκειμένου να διασφαλίζει την τήρηση της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως.

76. Πρέπει κατ' αρχάς να επιμείνω στη σημασία που ενέχει η επιβολή κυρώσεων εκ μέρους της αρμόδιας εθνικής αρχής σε περίπτωση υπερβάσεως εκ μέρους του γεωργού της προθεσμίας κοινοποιήσεως που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000. Πράγματι, τέτοιες κυρώσεις παρακινούν τον γεωργό να τηρήσει την προθεσμία που καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο. Επιβάλλεται συναφώς να μη παραβλέπεται η σημασία τηρήσεως μιας τέτοιας προθεσμίας για να διασφαλίζεται «μια αποτελεσματική ανιχνευσιμότητα σε πραγματικό χρόνο» [32] των βοοειδών. Η ανιχνευσιμότητα αυτή είναι ουσιώδης για λόγους δημοσίας υγείας, και τούτο επιβάλλεται ακόμη περισσότερο κα-

31 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, γραπτές παρατηρήσεις της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, σημεία 23 και 24. Εξάλλου, τα άρθρα 68 και 69 του κανονισμού 796/2004, παραπέμποντας στις «μειώσεις και αποκλεισμούς που προβλέπονται στο κεφάλαιο Ι» επιβεβαιώνουν ότι οι εξαιρέσεις στην εφαρμογή τέτοιων κυρώσεων δεν αφορούν παρά τις «διαπιστώσεις σχετικές με τα κριτήρια επιλεξιμότητας» (κεφαλίδα του κεφαλαίου Ι του τίτλου IV).

32 — Βλ. ειδική έκθεση 6/2004 του Ελεγκτικού Συνεδρίου: θέσπιση του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών (ΣΑΚΒ) στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής (ΕΕ 2005, C 29, σ. 1, σημείο 53). Είναι επίσης ενδιαφέρον να παρατηρηθεί η σημασία των ποσοστών των καθυστερημένων κοινοποιήσεων για τις μετακινήσεις το 2001 (καθυστερήσεις πλέον των 7 ημερών σε σχέση με το γεγονός, βλ. σημείο 53, παράσταση 4)· οι καθυστερήσεις αυτές υπερέβησαν έως και το 90 % στην Ιταλία κατά το έτος αυτό.

τόπιν της κρίσεως της σπογκώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών. Στην προοπτική αυτή, η επιβολή κυρώσεων σε εθνικό επίπεδο είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται με τον κανονισμό 1760/2000, δηλαδή για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη του καταναλωτή στο βόειο κρέας και στα προϊόντα με βάση το κρέας αυτό, να διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και να ενισχυθεί η διαρκή σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος [33].

77. Διευκρινίζω, στη συνέχεια, ότι η υποχρέωση για τα κράτη μέλη να θεσπίσουν τέτοιες κυρώσεις περιλαμβάνεται ρητά στο άρθρο 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, σύμφωνα με το οποίο «τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλισθεί η τήρηση των διατάξεων του [εν λόγω] κανονισμού». Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου οριοθετεί αυτή την εξουσία των κρατών μελών διευκρινίζοντας ότι «κάθε κύρωση που επιβάλλεται σε έναν κάτοχο από το κράτος μέλος είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα της παράβασης».

78. Στο μέτρο που το εν λόγω άρθρο 22, παράγραφος 1, αφήνει στα κράτη μέλη περιθώριο εκτιμήσεως για να αποφασίσουν τι είδους κύρωση θα επιβάλλουν σε περίπτωση καθυστερημένης κοινοποιήσεως, εφόσον εξυπακούεται ότι η κύρωση είναι ανάλογη προς τη σοβαρότητα της διαπραχθείσας παρατυπίας, φρονώ ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να προβλέπουν κυρώσεις συνιστάμενες στη μείωση, και ακόμη, σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρές, στον αποκλεισμό του δικαιώματος πριμοδοτήσεως σφαγής. Προκειμένου να εκτιμηθεί ο αναλογικός χαρακτήρας των κυρώσεων που επιβάλλουν, οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν επωφελώς να αναφέρονται σε κριτήρια όπως η επανάληψη ή η διάρκεια της παρατυπίας. Σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας κοινοποιήσεως των μετακινήσεων βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, η σπουδαιότητα της καθυστερήσεως μου φαίνεται ότι είναι το κύριο κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.

79. Τέλος, σημειώνω ότι ο κοινοτικός νομοθέτης προέβλεψε επίσης άλλα είδη κυρώσεων, ορίζοντας στο άρθρο 22, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1760/2000 ότι αυτές «μπορούν να περιλαμβάνουν, όταν αυτό αιτιολογείται, περιορισμό της μετακίνησης των ζώων προς ή από την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου κατόχου» [34]. Η δυνατότητα άλλων ειδών κυρώσεων δεν είναι ωστόσο ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση την ευχέρεια που διαθέτουν τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν την τήρηση των διατάξεων του κανονισμού1760/2000, να προβλέπουν χρηματικές κυρώσεις συνιστάμενες στη μείωση, ακόμη και στον αποκλεισμό του δικαιώματος πριμοδοτήσεως σφαγής.

33 — Βλ. τέταρτη έως έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000.

34 — Όσον αφορά αυτό το τελευταίο είδος κυρώσεων, βλ., επίσης, άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 494/98 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1998, για καθορισμό λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού 820/97 όσον αφορά τον ελάχιστο αριθμό διοικητικών κυρώσεων στο πλαίσιο του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών (ΕΕ L 60, σ. 78). Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού αναφέρει ότι «είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κυρώσεις σχετικά με ορισμένες καταστάσεις κατά τις οποίες δεν τηρούνται οι διατάξεις του [κανονισμού 1760/2000]· ότι στις καταστάσεις αυτές περιλαμβάνεται η μη συμμόρφωση με όλες ή με ορισμένες από τις απαιτήσεις που αφορούν την αναγνώριση και την καταγραφή, την πληρωμή τελών και την κοινοποίηση».

80. Από την προηγούμενη ανάλυση προκύπτει ότι, κατά την άποψή μου, το άρθρο 22 του κανονισμού 1760/2000 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει ή να αποκλείσει το δικαίωμα πριμοδοτήσεως της σφαγής μέσω εθνικής κυρώσεως, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων αυτού του κανονισμού, όπως αυτές περιλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι η επιβαλλόμενη κύρωση είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα της παρατυπίας.

Δ — *Επί του έκτου ερωτήματος*

81. Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι οι παρεκκλίσεις από τις κοινοτικές μειώσεις και αποκλεισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις εθνικές μειώσεις και αποκλεισμούς που αποβλέπουν στην κύρωση μιας καθυστερημένης κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

82. Κατά την εξέταση του τρίτου ερωτήματος, πρότεινα στο Δικαστήριο να απαντήσει στο αιτούν δικαστήριο ότι τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν έχουν εφαρμογή σε παρατυπία κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η καθυστερημένη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων. Τα άρθρα αυτά δεν μπορούν επίσης να εφαρμόζονται στην περίπτωση εθνικών μειώσεων και αποκλεισμών που αποβλέπουν στην τιμωρία αυτού του είδους της παρατυπίας. Επιπλέον, η διατύπωση του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 2419/2001 αναφέρεται ρητά στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που προβλέπουν οι διατάξεις του τίτλου IV του ίδιου αυτού κανονισμού.

83. Επομένως, οι παρεκκλίσεις από τις κοινοτικές μειώσεις και αποκλεισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στις εθνικές μειώσεις και αποκλεισμούς που αποβλέπουν στην τιμωρία της καθυστερημένης κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

84. Λαμβάνοντας υπόψη την απάντηση που προτείνω να δώσει το Δικαστήριο στο έκτο αυτό ερώτημα η απάντηση στο έβδομο και τελευταίο ερώτημα παρέλκει.

V — Πρόταση

85. Βάσει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει ως εξής στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven:

«1) Το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου, δεν συνιστά προϋπόθεση επιλεξιμότητας για την πριμοδότηση σφαγής. Επομένως, δεν μπορεί να συναχθεί από τις διατάξεις αυτές ότι εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων συνεπάγεται, αφ' εαυτής και αυτομάτως, αποκλεισμό από το δικαίωμα πριμοδοτήσεως σφαγής για τα ζώα αυτά.

2) Τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, δεν εφαρμόζονται σε παρατυπία στην εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όπως η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

3) Το άρθρο 22 του κανονισμού 1760/2000 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει ή να αποκλείσει το δικαίωμα

πριμοδοτήσεως της σφαγής μέσω εθνικής κυρώσεως, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων αυτού του κανονισμού, όπως αυτές περιλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι η επιβαλλόμενη κύρωση είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα της παρατυπίας.

4) Οι παρεκκλίσεις από τις κοινοτικές μειώσεις και αποκλεισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στις εθνικές μειώσεις και αποκλεισμούς που αποβλέπουν στην τιμωρία της καθυστερημένης κοινοποιήσεως μιας μετακινήσεως βοοειδών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων.»